

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 224/06-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. júla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť R. Š. a O. Š., obaja bytom B., zastúpených advokátom Mgr. M. G., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 10 C 9/98 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. Š. a O. Š. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Podaním z 9. júna 2006 doručeným Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 20. júna 2006, označeným ako „*Sťažnosť*“ R. Š. a O. Š., obaja bytom B. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpení advokátom Mgr. M. G., B., namietajú porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 10 C 9/98.

Sťažovatelia žiadajú vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy rozsudkom okresného súdu č. k. 10 C 9/98-409 s tým, aby bolo sťažovateľom priznané finančné zadostučinenie vo výške 150 000 Sk.

Zo sťažnosti a z priložených dokladov vyplýva, že voči sťažovateľom ako žalovaným sa viedlo konanie o zaplatenie sumy 9 119 Sk s prísl. Rozsudkom okresného súdu č. k. 10 C 9/98-367 zo 7. júna 2004 boli sťažovatelia zaviazaní zaplatiť 9 119 Sk istiny spolu s prísl., ako aj trovy znaleckého dokazovania. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 3 Co 293/2004-395 zo 16. júna 2005 bol rozsudok okresného súdu do sumy istiny 8 492 Sk s prísl. potvrdený a do zvyšnej sumy istiny 627 Sk s prísl. bol rozsudok zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie. Ďalším rozsudkom okresného súdu č. k. 10 C 9/98-409 z 22. marca 2006 bola žaloba voči sťažovateľom v časti o 627 Sk s prísl. zamietnutá, pričom sťažovatelia boli zaviazaní nahradiť trovy konania žalobcovi, ale aj štátu.

Podľa názoru sťažovateľov všeobecné sudy nesprávne rozhodli, keď zaviazali sťažovateľov zaplatiť väčšiu časť istiny.

Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 17. júna 2006.

II.

Podľa čl. 127 ods.1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods.1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení

jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1, 2 a 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa ods. 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd považuje za potrebné konštatovať, že hoci sťažovatelia sú zastúpení v tomto konaní advokátom ako kvalifikovaným právnym zástupcom, napriek tomu je podľa všetkého daný rozpor medzi obsahom sťažnosti a návrhom požadovaného znenia nálezu (petitom). Kým totiž z obsahu návrhu vyplýva, že sťažovatelia sú nespokojní s rozsudkom okresného súdu č. k. 10 C 9/98-367 zo 7. júna 2004 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 3 Co 293/2004-395 zo 16. júna 2005, zatiaľ z navrhovaného znenia nálezu (petitu) vyplýva, že k porušeniu označeného základného práva malo dôjsť neskorším rozsudkom okresného súdu č. k. 10 C 9/98-409 z 22. marca 2006.

Pokiaľ sťažovatelia v zmysle petitu podanej sťažnosti namietajú porušenie práva na súdnu ochranu neskorším rozsudkom okresného súdu č. k. 10 C 9/98-409 z 22. marca 2006,

treba uviesť, že proti tomuto rozsudku bolo prípustné odvolanie, ktoré však sťažovatelia nepodali. Napokon podanie odvolania voči tomuto rozsudku prichádzalo z pohľadu sťažovateľov do úvahy iba voči výroku o náhrade trov konania vzniknutých žalobcovi a štátu, lebo vo veci samej boli sťažovatelia úspešní, keďže zvyšnú časť žaloby v sume 627 Sk okresný súd zamietol. Pokiaľ podľa názoru sťažovateľov týmto rozsudkom okresného súdu došlo k porušeniu čl. 46 ústavy, potom vzhľadom na ustanovenie § 53 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde treba sťažnosť považovať za neprípustnú pre nevyčerpanie riadneho opravného prostriedku voči tomuto rozsudku.

Ak sa bude vychádzať z obsahu sťažnosti, podľa ktorej k porušeniu označeného základného práva malo dôjsť rozsudkami okresného súdu č. k. 10 C 9/98-367 zo 7. júna 2004 a krajského súdu č. k. 3 Co 293/2004-395 zo 16. júna 2005, potom treba sťažnosť považovať za oneskorene podanú, keďže tieto rozsudky nadobudli právoplatnosť ešte v roku 2005, takže zákonná dvojmesačná lehota na podanie sťažnosti už dávno uplynula.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júla 2006